

gangen til at give Laan af offentlige Midler i saadanne Eiendomme. Paa den anden Side kan jeg imidlertid ikke nægte, at det forekommer mig, at det ærede Udvalg ikke ganske har Ret, naar det foreslaaer, at de to Prioriteter tilsammenlagte skulle kunne udgjøre Halvparten af Eiendommens Taxationssum, altsaa skulle stilles aldeles lige med Ublaau paa første Prioritet. Som almindelig Regel maa det jo nemlig fastholdes, at der altid bliver en Mulighed tilbage for, at et Tab kan indtræde, og, dersom man da har sine Prioriteter udelukkende som første Prioriteter, vil der dog altid være Sikkerhed for en ikke ringe Deel af Capitalen, hvorimod det som almindelig Regel ved Ublaau paa anden Prioritet maa indrømmes, at Sikkerheden er ringere. Der kan jo tænkes det Tilfælde, at den første Prioritet slugte hele den Sum, hvortil Eiendommen ved Realisation blev udbragt, skjøndt det vistnok kun sjældent vil kunne møde, naar de Regler, som her nu ere under Forhandling, blive vedtagne. Jeg skal derfor henstille til det ærede Udvalg, om det dog ikke vilde være rigtigst at fastsætte en noget snevrere Grændse, naar der laanes paa anden Prioritet, end den, der skal gjælde for Ublaau paa første Prioritet. Jeg skal eksempelvis som en saadan Grændse nævne, at Ublaauet paa første Prioritet tilligemed Ublaauet paa anden Prioritet tilsammen ikke maatte overstige $\frac{3}{8}$ af Eiendommens Taxationsværdi. At gaae til Halvdelen maa jeg som sagt ansee for meget betænkeligt. Hvis altsaa Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 33 vedtages, vil jeg tillade mig at bede det ærede Udvalg om at tage dette Spørgsmaal under Overveielse til 3die Behandling.

Nr. Masmussen: Skjøndt de tvende sidste ærede Talere allerede have talt for Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 35, og den sidste ærede Taler derhos tillige tildeels har talt for dets Forslag under Nr. 33, saa vil jeg dog ogsaa tillade mig med et Par Ord at anbefale det høie Thing at vedtage begge disse Vædringsforslag. — Sikkerhed og Forsigtighed er en god Ting, men Alting kan, synes mig, overdrives. Naar en Eiendom er

taxeret forsvarlig, og Prioriteterne i den tilsammen ikke overstige Halvparten af Taxationsværdien, saa synes jeg, at der er al den Sikkerhed, som man efter menneskelig Beregning kan forlange. Enten der er en første Prioritet i en Eiendom eller der er en første og en anden Prioritet af tilsammen den samme Værdi, synes mig omtrent at komme ud paa det. Skulde Eiendommene synke saameget i Pris, hvad Gud forbyde nogensinde skulde indtræffe i et Land, at de gik ned under Halvdelen af deres Taxationsværdi, saa maa jeg nok spørge om, hvad der er sikkert, thi saa er omtrent Alt usikkert. Vi skulle vogte os for at gjøre det mere vanskeligt end høist nødvendigt for Folk at faae rimelige Laan i deres Eiendomme, og at kunne faae Laan indtil Halvdelen af, hvad Eiendommen er værd, synes mig at være et billigt Forlangende. — Vædringsforslaget under Nr. 35 maa jeg dog endnu mere anbefale. Jeg maa sige, at dersom der var fremkommet saadanne Planer til en Concentrering af de Umyndiges Midler som de, der synes at ligge til Grund for Forslaget i 2det Stykke af § 12, under Overformynderilovens Behandling, saa er jeg vis paa, at de vilde være blevne imødegaaede meget stærkt. Der var allerede da ikke saa Betæneligheder tilstede ved den store Concentrering af Midlerne, der laa i Drettelsen af eet Overformynderi, og der blev stadig lagt Vægt paa, at Midlerne dog i alt Fald som hidtil ved Ublaauene, skulde søges fordeelte over hele Landet. Men afføet herfra, hvad vil det saa sige, at der ikke maa laanes mindre end 500 Rd. ud i en Eiendom? Her kan der jo ikke mere være Spørgsmaal om Sikkerheden, thi det er dog tydeligt, at det vil blive en Følge af Bestemmelsen i § 12, 2det Stykke, at naar en Mand, som kan faae sin Eiendom taxeret til 2000 Rd., ikke ønsker eller har Trang til at faae et større Laan end 500 Rd., da vil Laanet blive ham nægtet, fordi det ikke er større end 500 Rd., men naar den samme Mand derimod vil laane 1000 Rd., vil han kunne faae dem. Men det vil dog være en noget underlig Tilstand. Det vil neppe være sjældent, at en Mand, som kun trænger til et